

Blind Guardian

Recenze – Live, Open Air, Dietzenbach, Německo (06.07.1996)

Jako pro Američana žijícího ve Státech je to pro mne dost těžký navštívit některé dobré akce. A tak jsem byl velice šťasten, že uvidím prvně živě skupinu Blind Guardian, a to v Dietzenbachu. Díky Kaiovi, který mne vzal sebou na tuto událost ve svém malém autě.

Pět hodin trvala naše pouť z Hamburku do Frankfurtu. A tam jsme se setkali ještě s jeho přítelkyní Melánií a Christianem Umlaufem. Dokud jsem však nepotkal tohoto maníka, myslel jsem si, kdoví jakým že jsem fandou Blind Guardian. Tenhle týpek je jednoduše chorobný, pokud jde o kapelu (byl také jediným, kdo správně zodpověděl všech pět soutěžních otázek - v německém zpravodaji na podzim 1996). A tak jsme v Christianově malé dodávce Suzuki vyrazili do Dietzenbachu. Festivalovým územím bylo fotbalové hřiště či něco tomu podobného a podle mého mínění to nebylo právě to perfektní místo na takovou akci (šlapalo se po hlíně). Už 5 km před tímto územím byla parkoviště dokonale zahuštěna. Přesto to neměl být náš problém. Když nás zastavil pořadatel a řekl nám, že nemůžeme dále, opáčili jsme, že vezeme v autě člena jedné kapely. A tak jsme se podvodem dostali až před festivalové dějiště, ha, ha, ha.

Vedle Blind Guardian hráli na tomto festáku ještě Pro-Pain, Mötörhead, Marauder a jako hlavní banda: Böhse Onkelz!

Za celičkový den jsem spatřil jen velmi málo triček s logem Blind Guardian. Žel, dosti fandů Onkelz se chovalo ke všem ostatním skupinám intolerantně a rušili jejich vystoupení díky stálému volání po svých hrdinech. Jasně, malá hrstka fandů Blind Guardian se mohla lehce proti 17.000 fandům Onkelz prosadit, nebo ne?

Když jsme dorazili, čas vyhrazený pro Pro-Pain se chýlil k závěru a Blind Guardian se měli stát příští kapelou na pódiu. Kai se na krátkou dobu rozloučil a vydal se s Christianem na cestu do zákulisí. Žel já a Melánie jsme s nimi nemohli, jelikož jsme neměli sebou volňásky do zákulisí. Někdy, po delší době, se vrátil zpět i Christian, ale žádné známky života po Kaiovi, a tak jsme se my tři dali na cestu před pódium, abychom spatřili něco více ze show naší kapely. Menším překvapením bylo to, že vzadu za sestavou bubnů nebyla žádná pódiová kulisa (cože?). Show konečně začalo! I když měla kapela k dispozici 70 minut na to nejlepší, 5 minut jim určitě uteklo přípravou (snad jsem nebyl tou dobou v Šedé zóně). A zde je setlist, tak jak si na něj pamatuji: Inquisition, Banish From Sanctuary, Welcome To Dying, Time What Is Time, Mordred's Song, Born In A Mourning Hall, Lost In The Twilight Hall, The Bard's Song, Valhalla, Quest For Tanelorn, Traveler In Time, Barbara Ann.

Dobrý výběr, jak vidím (nic jako to, když musíš hrát každý večer co večer ty samé skladby!). Pokleslo množství starších kousků. Zvuk byl ovšem dosti příkrý, přičemž člověk musel brát na zřetel, že kapela neměla možnost zvukové zkoušky a André mi později vyprávěl,

že z odposlechů vycházely jenom preludy (což Hansi potvrdil). Pro mne to byl však jednoduše jen špičkový pocit, že jsem poprvé u toho, když vidím Blind Guardian živě.

Když bylo po show, potkal jsem se opět s extrémně dobře naladěným Kaiem, který byl po menší piatice s Lemmym, a tak toho ze show mnoho neprožil

Poté, co festival skončil, jeli jsme s kapelou ještě do hotelu. Domníval jsem se, že většina hospod v Dietzenbachu již bude nacpaná, ale vešli jsme se do malého hotelového baru. Kai mě zanechal s Magnusem a Hansim a já mohl s oběma vyměnit pár frází (třeba: Jak se ti daří? Dobře a tobě? Nemůžu si naříkat...atd.).

V pokročilé hodině jsme opustili tohle místo až druhého dne, alespoň trochu vyspalí a vyrazili jsme na zpáteční cestu do Hamburku. Vzato kolem, byl to pro mne špičkový konec týdne (kdepak potom zůstala americká přemrštěnost?). Kaiovi díky moc za jeho pozvání.

Redaktor: Jason Breitweg (německý fanklubový zpravodaj, leden 1997, překlad Milan Škoda)